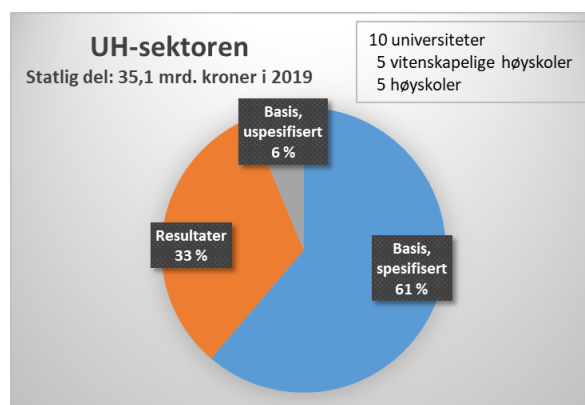

Finansieringen av institusjonene i UH-sektoren

I forbindelse med arbeidet med stortingsmeldingen om styring av statlige universiteter og høyskoler har debatten om finansieringssystemet igjen blitt et tema. Det er fem år siden finansieringssystemet sist var gjenstand for debatt og politisk behandling. Den gang var et av temaene at finansieringen av universiteter og høyskoler bar preg av å være en ugjennomtrengelig «sort boks», og at finansieringen var preget av urettferdighet. Dette notatet er utformet ved UiO – og dekomponerer UH-institusjonenes bevilgninger. Vi finner ingen sort boks, eller store urettferdigheter, men kan slå fast at institusjonenes strategiske handlingsrom er satt under press de siste årene.

Institusjonene i den statlige UH-sektoren har grunnleggende sett de samme hovedoppgavene, men skiller seg fra hverandre på svært mange måter: Størrelse, utdanningsprogrammer, faglige tradisjoner, faglig ansvar, eierskap til bygningsmassen og mye mer. Statsbevilgningen til de ulike institusjonene varierer mye. Kan ulikhetene forklares gjennom kriterier som bygger på oppgaver og ansvar, eller er det uforklarlige forskjeller i bevilgningsnivå?

Vi har sett på bevilgningen for 2019 til 20 institusjoner i den statlige UH-sektoren.¹ Til sammen ble det bevilget 35,1 mrd. kroner. Basisdelen utgjorde 2/3 og resultatdelen 1/3. Store deler av basisdelen og hele resultatdelen kan forklares, og godt over 90 % av bevilgningen kan knyttes til noen få, sentrale parametere.

Ingen «sort boks»

Resultatdelen av bevilgningen er helt transparent, både når det gjelder datagrunnlag og de økonomiske konsekvensene. Informasjonen samles i Kunnskapsdepartementets «blå bok», som dokumenterer mål og bevilgninger i statsbudsjettet hvert enkelt år.² Det er åtte resultatindikatorer:

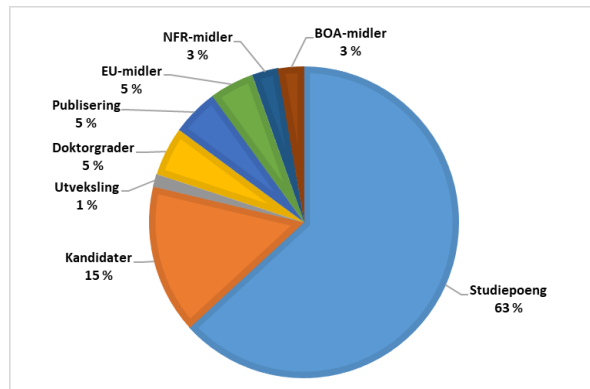
1. Studiepoeng
 2. Kandidater
 3. Utvekslingsstudenter
 4. Doktorgrader
 5. Publiseringspoeng
 6. EU-midler
 7. Forskningsrådsmidler (NFR-midler)
- gis med åpen budsjetttramme
- gis med lukket budsjetttramme

¹ 10 universiteter, 5 vitenskapelige høyskoler og 5 høyskoler – se ellers vedlegg for mer nøyaktig spesifikasjon.

² For 2019: <https://www.regjeringen.no/contentassets/31af8e2c3a224ac2829e48cc91d89083/orientering-om-statsbudsjettet-2019-for-universiteter-og-hogskolar-100119.pdf>

8. BOA-midler (utenom EU- og NFR-midler)

I 2019 ble det bevilget ca. 11,4 mrd. kroner til de 20 institusjonene på grunnlag av resultater fra disse åtte indikatorene. Figuren til høyre viser sammensetningen av denne delen av bevilgningen. Studiepoeng alene teller nesten 2/3 av samlet resultatbevilgning. Legger vi til kandidater og utvekslingsstudenter, ser vi at nær 8 av 10 resultatkrone har med utdanningsvirksomheten å gjøre.

Imidlertid er det klare forskjeller institusjonene imellom på dette området. De gamle breddeuniversitetene har en betydelig lavere andel knyttet til utdanning og desto mer til forskning. Dette poenget skal vi komme tilbake til når vi grupperer de 10 universitetene i tre ulike budsjettprofiler.

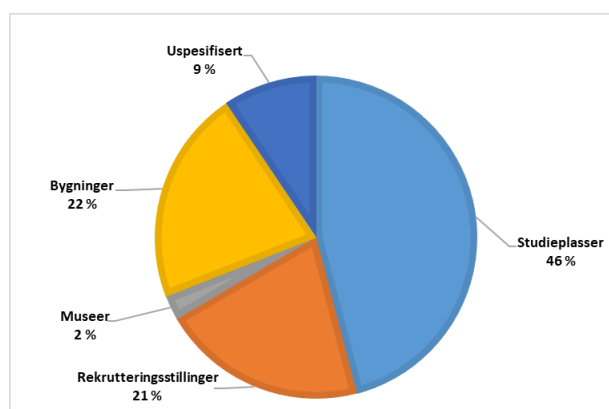
Den «sorte boksen» flere aktører i UH-sektoren, særlig de nye universitetene, snakker om i forbindelse med finansieringssystemet, handler om *basisdelen av bevilgningen*. Denne basisdelen kan imidlertid synliggjøres gjennom i hovedsak fire elementer. I tabellen nedenfor gir vi et verbalt innhold til de fire elementene sammen med stikkord knyttet til de beregninger som er gjort:

Studieplasser	En studieplass er definert som en 60-studiepoengenheter, dvs. ett års studier og finansieres gjennom en basistildeling supplert med resultatuttelling etter hvert som man gjennomfører. Studieplassedefinisjonen – og prisene – innebærer også rom for det forskningsmessige grunnlaget for den utdanningen som gis. Fram til og med 2010 ga Kunnskapsdepartementet (KD) tall per institusjon for antall studieplasser finansiert i basis. Etter 2010 har man bare gitt tall for endringer, men vi har naturligvis kunnet summere disse endringene år for år og derved kommet fram til et studieplassestall i 2019.	Studieplasser er kategorisert i seks kategorier (A-F). Det er betydelige forskjeller institusjonene imellom når det gjelder sammensetningen av studieplasser. Med utgangspunkt i avlagte studiepoeng for 2019 har vi beregnet en vektning per institusjon som gir mulighet for å beregne økonomisk uttelling: Antall studieplasser x Vekt x Pris (i laveste kategori).
Rekrutteringsstillinger	KD gir i statsbudsjettframlegget («blå bok») tall for antall rekrutteringsstillinger per institusjon.	Antallet stillinger er multiplisert med 2019-satsen gitt i KDs «blå bok».
Museer	Fem av universitetene (NTNU, UiB, UiO, UiS og UiT) har universitetsmuseer og skiller seg på denne måten markert fra de andre institusjonene i sektoren.	Data om ressursbruk er hentet fra de respektive universiteters interne fordeling til museumsformål i 2019.

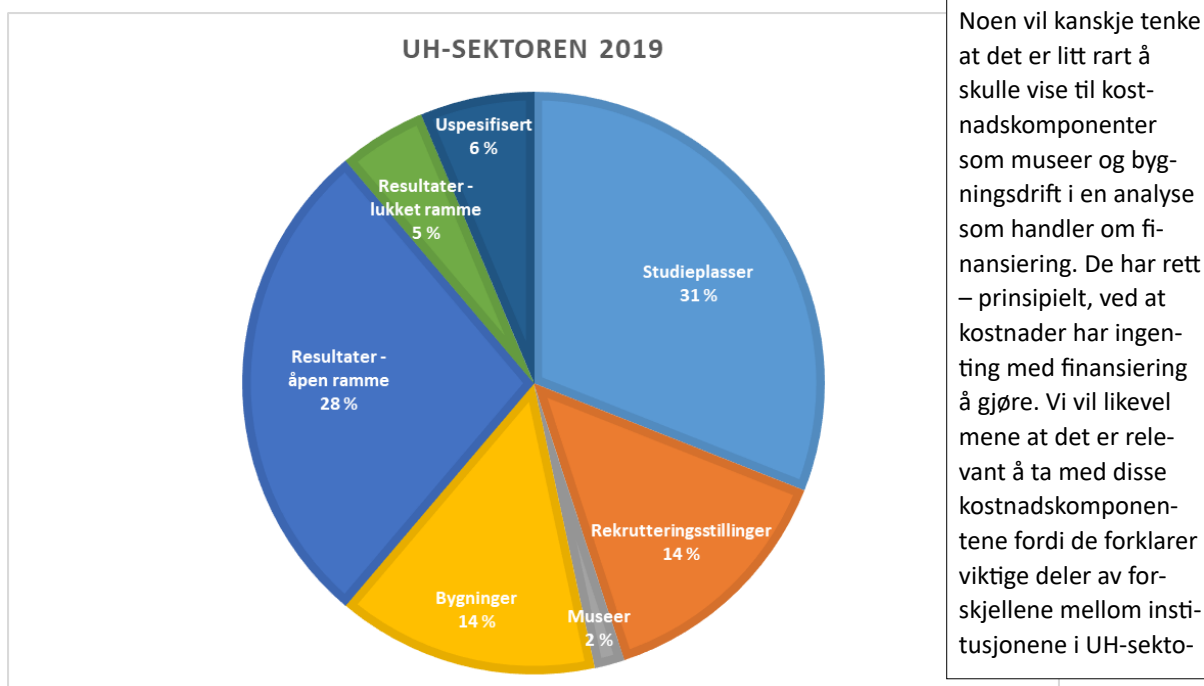
Bygningsdrift	Eierskaps- og forvaltningsansvaret vedr. bygningene er noe av det som gjør institusjonene i UH-sektorene mest ulike. De fleste institusjonene leier sine bygninger av Statsbygg og betaler husleie – denne husleien ble de kompensert for da ordningen ble etablert på 1990-tallet. Andre institusjoner (bl.a. de gamle breddeuniversitetene) får stilt bygningene til disposisjon uten at det må betales husleie, men disse institusjonene har til gjengjeld ansvaret for forvaltningen av bygningsmassen (derav begrepet 'selvforvaltende institusjoner').	Data om ressursbruk er hentet fra regnskapet for 2019, publisert på nettsidene til Database for statistikk om høgre utdanning (DBH). Note 3 i regnskapet gir informasjonen.
----------------------	--	---

Disse fire elementene forklarer i overkant av 90 % av basistildelingen, se figur til høyre. Av en samlet basistildeling til UH-institusjonene på nesten 23,7 mrd. kroner i 2019, utgjør studieplasstildelingen nesten 10,9 mrd. kroner (46 %), rekrutteringsstillinger 4,9 mrd. kroner (21 %), museer 0,6 mrd. kroner (2 %) og bygninger 5,1 mrd. kroner (22 %).

Det gjenstår etter dette 2,2 mrd. kroner (9 %) som vi da karakteriserer som uspesifisert.

Samler vi disse spesifikasjonene for resultat- og basisdelen, får vi følgende figur som oppsummerer gjennomsløiktheten i den samlede bevilgningen til de 20 institusjonene i statlig UH-sektor:

Noen vil kanskje tenke at det er litt rart å skulle vise til kostnadskomponenter som museer og bygningsdrift i en analyse som handler om finansiering. De har rett – prinsipielt, ved at kostnader har ingenting med finansiering å gjøre. Vi vil likevel mene at det er relevant å ta med disse kostnadskomponentene fordi de forklarer viktige deler av forskjellene mellom institusjonene i UH-sekto-

Det eksiste-

rer med andre ord ingen «sort boks».

Om denne dekomponeringen likevel skulle skjule systematiske og urettferdige forskjeller i bevilgningsnivå institusjonene imellom, handler neste kapittel.

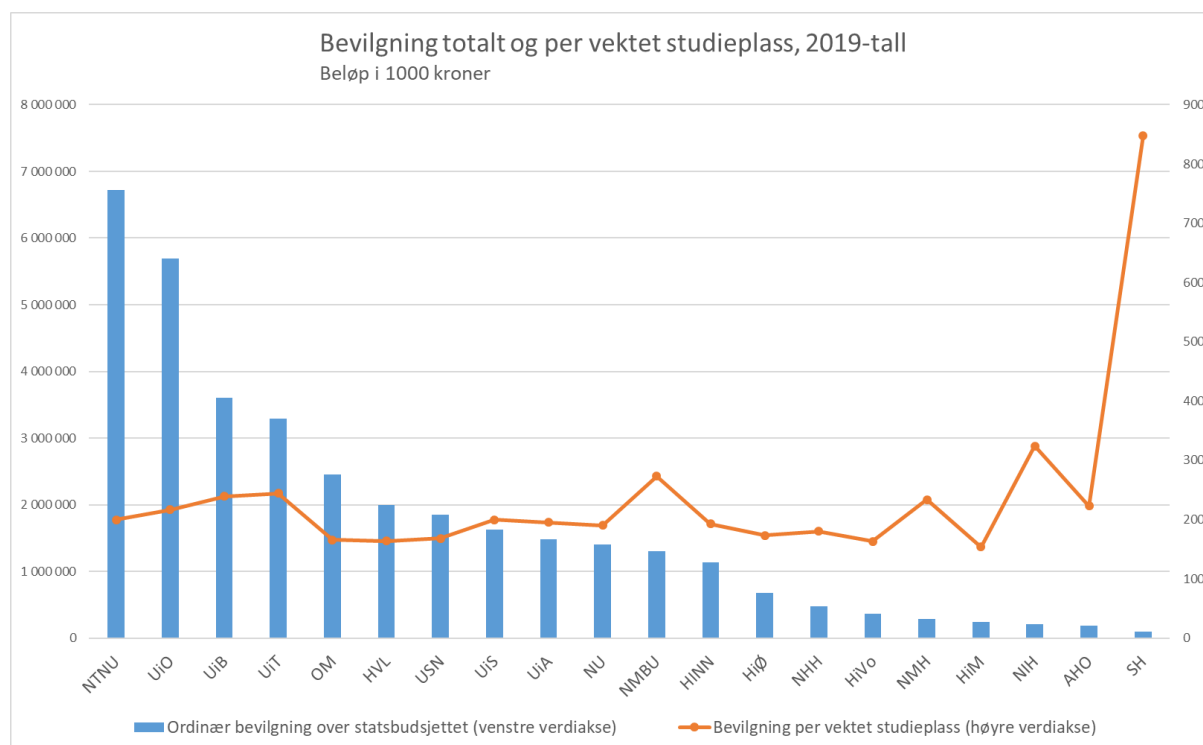
Urettferdig?

Hovedpoenget i denne delen av notatet er verken å erstatte spørsmålstegnet i overskriften med et utropstegn eller å fjerne den innledende u'en og avslutte med et punktum. Budskapet er snarere å vise fram mangfoldet i UH-sektoren. Det er et mangfold som bl.a. ledet til følgende konklusjon etter den gjennomgangen av finansieringssystemet som et ekspertutvalg gjorde i 2014/2015:³

«Etter ekspertgruppens vurdering er det ikke grunnlag for å si at dagens fordeling mellom institusjonene er feil eller uheldig. Ulik finansiering kan forklares med en kombinasjon av historiske og politiske vedtak gjennom mange år, ulik oppgaveportefølje og institusjonens resultatoppnåelse innenfor dagens finansieringssystem.»

Vi starter gjennomgangen med *studieplassbegrepet*. Det er sentralt ved UH-institusjonene – både når det gjelder innhold og finansiering: Det kanskje fremste kjennetegnet ved virksomheten i UH-sektorens institusjoner er koblingen mellom utdanning og forskning ved at undervisningen gis (i hovedsak) av aktive forskere. I dekomponeringen av bevilgningen har basisfinansieringen av studieplassene størst vekt og står for nesten 1/3 av samlet bevilgning.

Nedenfor viser vi bevilgningsnivå og bevilgning per vektet studieplass for de 20 UH-institusjonene.

Med «vektet studieplass» mener vi antall studieplasser multiplisert med en vekt (iht. avlagte studiepoeng i 2019) som plasserer studieplassene relativt til hverandre på grunnlag av kostnadskategoriene A-F. På den måten tar vi hensyn til forskjellig sammensetning av utdanning og tilhørende forskning ved institusjonene.

Bevilgningen varierer naturligvis sterkt, men bevilgningen per vektet studieplass varierer mye mindre. Det peker i retning av noenlunde like vilkår for utdanning og forskning ved institusjonene.

³ https://www.regjeringen.no/contentassets/0d3aa576467f4eeeb7f7af25a26d607a/finansieringuh_rapport.pdf

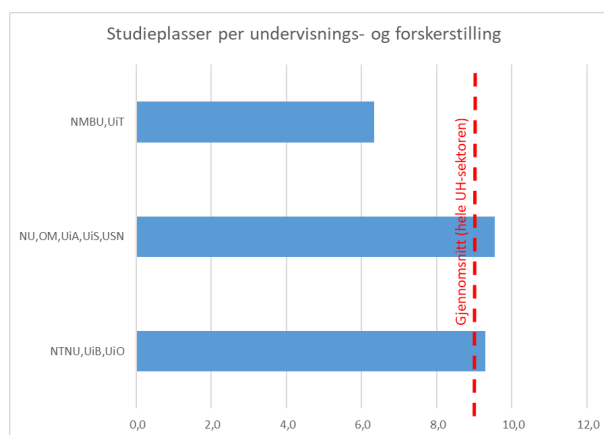
Vi skal imidlertid se nærmere på fire temaer (studieplasser per vit.stilling, bygningsdrift, rekrutteringsstillinger og bidragsprosjekter) der vi presenterer data for landets 10 universiteter gruppert i tre:

- a) breddeuniversiteter (NTNU, UiB, UiO)
- b) nye universiteter (NU, OM, UiA, UiS, USN)
- c) to særskilte universiteter (NMBU, UiT)

Det er to grunner til denne grupperingen: For det første kommer kritikken mot finansieringssystemet i særlig grad fra de nye universitetene, og det gir derfor mening å presentere data om dem sammenliknet med de eldre breddeuniversitetene. Grunnen til å skille ut NMBU og UiT handler om den uspesifiserte delen av bevilgningen, som er særlig stor ved disse to institusjonene – et poeng vi kommer tilbake til seinere i notatet.

Ett av de viktigste momentene som trekkes fram kritikerne av finansieringssystemet, handler om *forskningstid* for det vitenskapelige personalet. To poenger kan gjøres gjeldende:

- 1) Det er ikke noe element i finansieringssystemet som handler om forskningstid.
- 2) Det er ikke slik at den vitenskapelige staben ved de gamle breddeuniversitetene er mye større enn ved de nye universitetene – gitt at vi snakker om forskning og utdanning innenfor den bevilgningsfinansierte delen av virksomheten.

Den vitenskapelige staben ved breddeuniversitetene er større om vi tar med rekrutteringsstillinger (forskere under opplæring) og eksternt lønnet personale, slik vi gjør rede for nedenfor: Det er imidlertid mindre relevant i den sammenhengen vi er opptatt av her: Vilkårene for utdanning og forskning for det faste, vitenskapelige personalet innenfor den bevilgningsfinansierte virksomheten.

Det er ellers et selvstendig poeng at vi redegjør for studieplasser og ikke antall studenter. Studieplassene er et eksternt gitt aktivitetskrav, mens antall studenter er en funksjon av institusjonenes egne prioriteringer knyttet til opptak. Mange institusjoner i UH-sektoren har tatt opp et høyt antall studenter «på marginalen», ofte i forventning om økte studiepoenginntekter. Det virker urimelig å skulle koble finansiering til slike interne prioriteringer.

NIFUs FoU-undersøkelse viser forskjellig nivå på utgifter til forskning ved institusjonene i UH-sektoren. Deler av metodikken i undersøkelsen er knyttet til tidsbruksundersøkelser blant det vitenskapelige personalet om fordeling av arbeidstid på ulike oppgaver. Denne tidsbruken varierer en del; ved høyskolene og de nye universitetene oppgir det vitenskapelige personalet at de bruker mindre tid til forskning enn det man oppgir ved de gamle breddeuniversitetene. Som vi gjør rede for i dette notatet, er det lite som tyder på systematiske skjevheter i finansieringen av institusjonene i UH-sektoren. De observerte forskjellene i tidsbruk blant det vitenskapelige personalet er det på denne bakgrunn mer rimelig å knytte til tradisjoner og interne prioriteringer enn til finansiering.

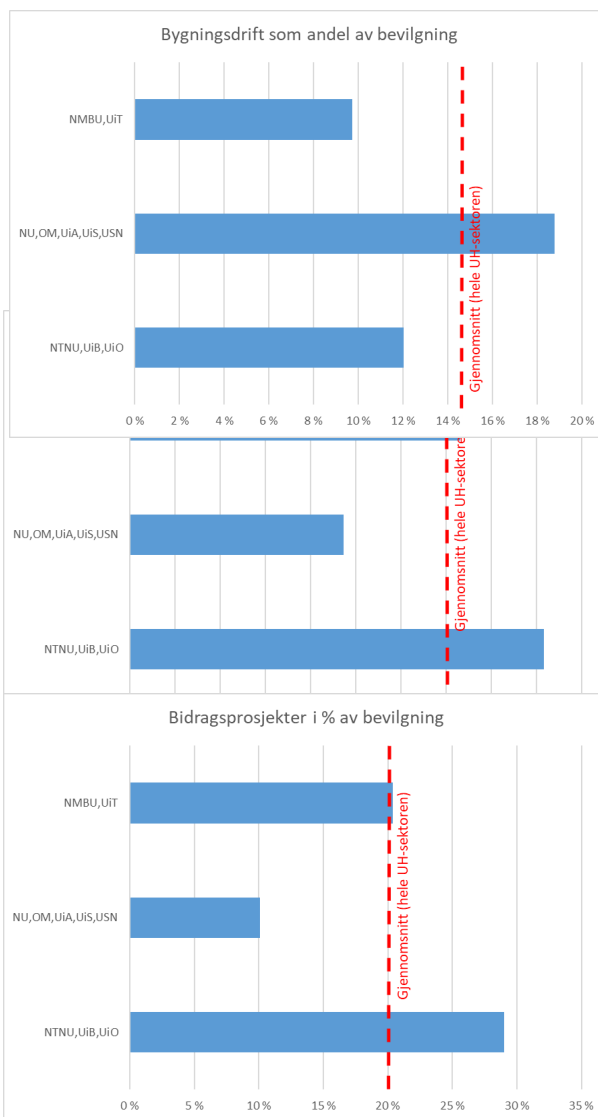
Nye universiteter og gamle breddeuniversiteter opererer med forskjellig eierskap til sine *bygninger*. Nye universiteter betaler husleie til Statsbygg. Gamle breddeuniversiteter forvalter statens bygninger

uten husleiebetaling, men med betydelige kostnader til forvaltning og vedlikehold – også til innleie av lokaler. Det er likevel klart at de nye universitetene bruker en større andel av sin bevilgning til bygningsdrift enn breddeuniversitetene, selv om forskjellene nok er mindre enn mange forestiller seg.

Antall rekrutteringsstillinger er ulikt universitetene imellom, også om vi måler det som andel av bevilgning. Det er resultat av en historie der de gamle universitetene lenge hadde enerett på å tildele doktorgrad.⁴ Ordningen er for lengst avviklet, men historien setter sine spor. Denne historien innebærer også at de gamle breddeuniversitetene bruker forholdsvis mer av sine ressurser enn nye universiteter på forskeropplæring.

Bidrags- og oppdragsfinansiert aktivitet (BOA) er nok et område der universitetene skiller seg mye fra hverandre. Her er vi opptatt av bidragsprosjektene, som utgjør 90 % av totale BOA-prosjektene. Bidragsprosjektene krever egeninnsats fra den forskningsutførende institusjonen – i form av tidsbruk fra fast ansatt personale, arealer, laboratorier, forskningstjenester og administrasjon. Basert på informasjon fra de tre gamle breddeuniversitetene, kan vi anslå at denne egeninnsatsen har et omfang som utgjør omtrent 2/3 av de regnskapsførte kostnadene i bidragsprosjektene.

Halvparten av egeninnsatsen dekkes av inntekter fra de eksterne finansiørene, men fortsatt innebærer gjennomføring av eksternt finansierte prosjekter en betydelig ressursbruk ved den forskningsutførende institusjonen. Ulik andel BOA-prosjekter målt mot bevilgningen indikerer dermed ulik andel av kostnader innenfor den bevilgningsfinansierte virksomheten til dekning av slik egeninnsats. De gamle breddeuniversitetene bruker derfor en relativt større andel av sine ressurser til støttetjenester for forskning – uten at denne aktiviteten gjenfinnes som komponent i finansieringssystemet.

⁴ Også vitenskapelige høyskoler hadde doktorgradsrett innenfor sine særlige fagområder.

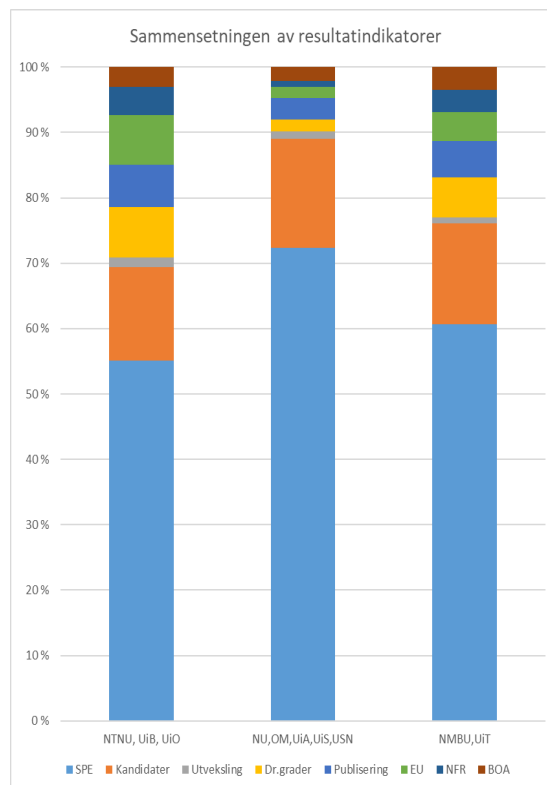
Vi kan etter dette summere opp de fire temaene i følgende tabell:

	Studieplasser per vit.stilling	Som andel av bevilgningen		
		Bygningsdrift	Rekr.stillinger	Bidragsprosjekter
NTNU, UiB, UiO	Like vilkår (cirka like mange studieplasser per vit.stilling)	Lavere andel enn sektorens gj.snitt	Høyere andel enn sektorens gj.snitt	Høyere andel enn sektorens gj.snitt
NU, OM, UiA, UiS, USN		Høyere andel enn sektorens gj.snitt	Lavere andel enn sektorens gj.snitt	Lavere andel enn sektorens gj.snitt
NMBU, UiT	Bedre vilkår (færre studiepl. per vit.)	Lavere andel enn sektorens gj.snitt	Andel som sektorens gjennomsnitt	Andel som sektorens gjennomsnitt

Man kan nok etter denne gjennomgangen finne grunnlag for flere typer konklusjoner. Det er imidlertid lite som tyder på systematiske forskjeller til ugunst for nye universiteter – slik også ekspertutvalget konkluderte med i 2015, ref. sitatet innledningsvis i dette kapitlet.

Avslutningsvis skal vi her gi en observasjon knyttet til sammensetningen av de åtte resultatindikatorer. Denne sammensetningen varierer også en del mellom de tre gruppene av universiteter, jf. figuren til høyre.

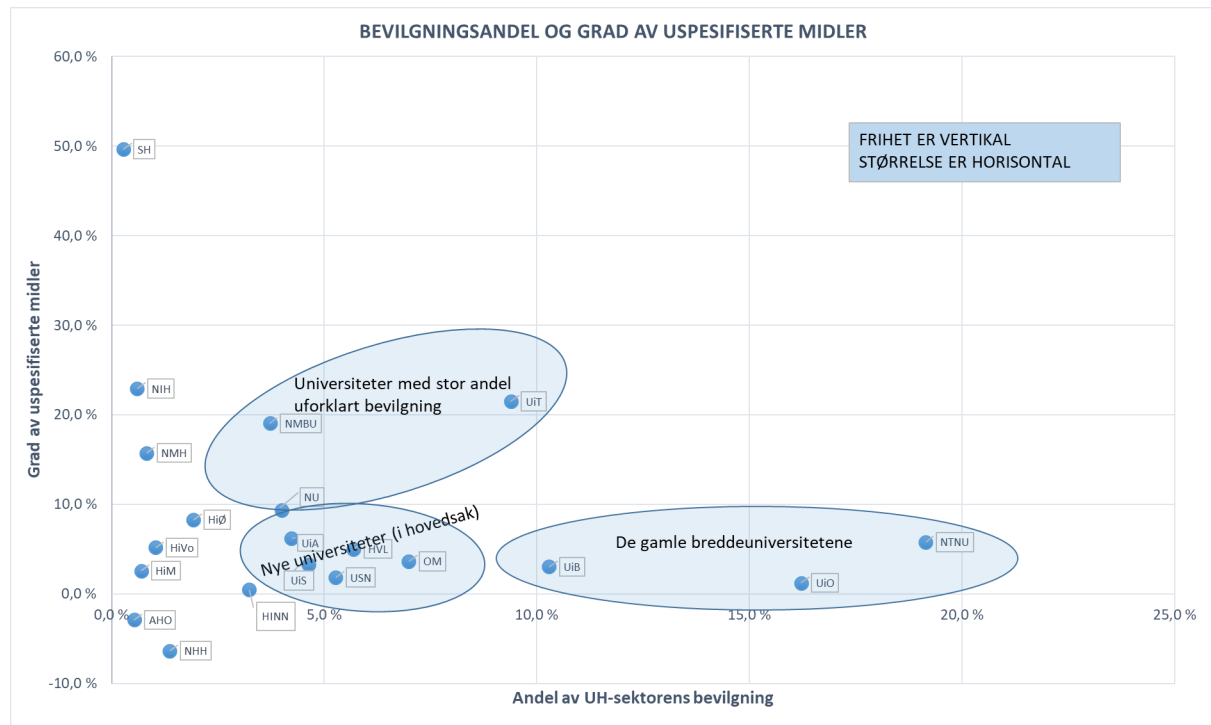
De nye universitetene har en andel på 90 % knyttet til de tre utdanningsindikatorer studiepoeng, kandidater og forskning. Denne andelen er på ca. 70 % for de gamle breddeuniversitetene og ca. 75 % for NMBU og UiT samlet. Vi ser ellers at insentivene knyttet til EU og Norges forskningsråd relativt sett er betydelig større ved de gamle breddeuniversitetene enn ved de nye universitetene.

Etter denne gjennomgangen av mangfoldet i UH-sektoren, skal vi ta opp spørsmål knyttet til det ekspertutvalget fra 2015 omtalte som «et strategisk handlingsrom til UH-institusjonene for å styre egen aktivitet». Ekspertutvalget mente at dette handlingsrommet hadde stor betydning. Er handlingsrommet blitt større eller mindre de siste årene?

Mindre handlingsrom?

Nedenfor presenterer vi en figur som plasserer de 20 institusjonene i UH-sektoren langs to akser: Vannrett plasseres institusjonene ut fra bevilgningens størrelse, målt som andel av samlet bevilgning. Loddrett plasseres institusjonene ut fra andel av bevilgning som er uspesifisert, dvs. den delen av bevilgningen som representerer de største frihetsgradene.

Vi ser at NTNU, UiO og UiB er de tre største institusjonene, og at de hver for seg har mellom 10 og 20 % av UH-sektorens samlede bevilgning. Samisk høyskole (SH) er den institusjonen som i særklasse har størst uspesifisert andel av bevilgningen (50 %), men også Norges idrettshøyskole (NIH) og de to universitetene UiT og NMBU ligger høyt med ca. 20 % uspesifisert andel.

De ti universitetene ser ut til å kunne grupperes i tre: Gamle breddeuniversiteter, nye universiteter og universiteter med høy andel uforklart bevilgning, ref. de lyseblå ovalene i figuren.

- Breddeuniversitetene er størst og nye universiteter er mindre, men begge grupper har omtrent samme uspesifiserte andel av bevilgningen.
- Om noen universiteter skulle karakteriseres med at de har en «rausere bevilgning» enn andre universiteter, må det være UiT og NMBU – og i noen grad NU, dersom man skulle legge til grunn at raushet henger sammen med størrelsen på den uspesifiserte andelen av bevilgningen.

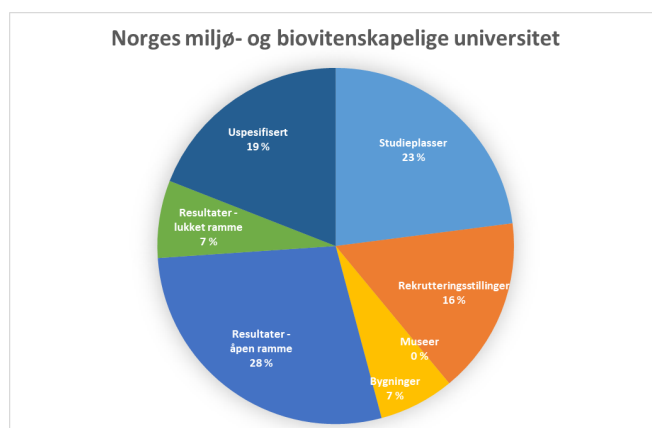
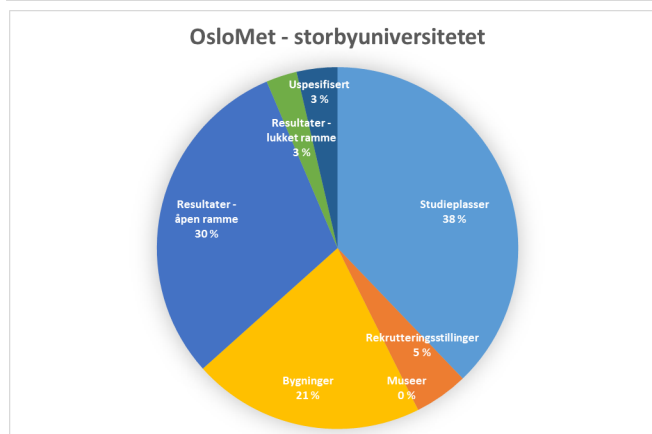
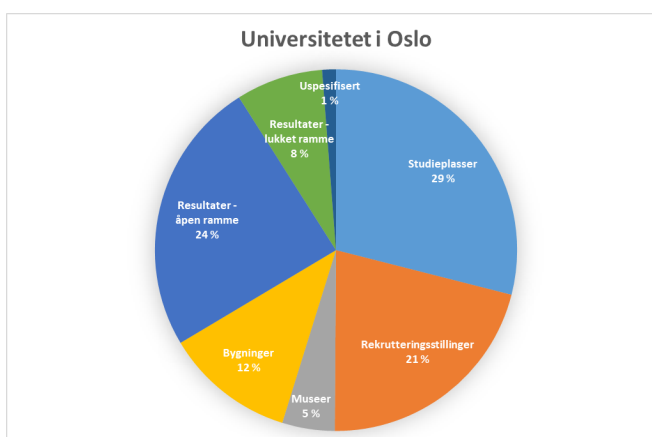
En stor uforklart andel av bevilgningen kan forstås som et stort handlingsrom – romslige økonomiske vilkår uten for mange særskilte bindinger. Selv om hele bevilgningen har strategiske implikasjoner og representerer et handlingsrom for et universitet eller en høyskole, vil færre bindinger ha preg av et «utvidet strategisk handlingsrom» for institusjonene selv. Motsatt kan en liten uforklart andel tyde på trange rammer for den aktiviteten som ikke lar seg fange innenfor de elementene som utgjør dekomponeringen av bevilgningene.

På dette grunnlaget er det da betydningsfullt at vi kan se en generell nedgang i andelen uspesifiserte midler i hele UH-sektoren de siste seks årene. UiO utformet i september 2014 et notat med tilsvarende innhold som det som nå foreligger og oversendte det til ekspertutvalget som i januar 2015 avga sin innstilling om finansieringssystemet i UH-sektoren. 2014-notatet er bygget opp på samme måte som dette og anvender data fra 2013. En av konklusjonene i 2014-notatet er en uspesifisert andel av bevilgningen til UH-institusjonene på 13 %. I det notatet som nå foreligger, bygd på 2019-data, er den uspesifiserte andelen sunket til 6 % – og for to av institusjonene er den til og med blitt negativ i 2019, slik dekomponeringen er gjennomført.

En plausibel forklaring på nedgangen har med «ABE-kuttet» å gjøre. Et årlig «ostehøvelkutt» på 0,5 % skal bidra til avbyråkratisering og effektivisering. Samtidig er det lagt inn nye studieplasser og rekrutteringsstillinger i de årlige statsbudsjettene. Summen av påplussinger og kutt har gitt større grad av ekstern aktivitetsstyring og lavere grad av strategisk handlingsrom for institusjonene selv.

Vi finner ellers i Oslo-området representanter for de tre gruppene av universiteter: UiO er breddeuniversitetet, OM er det nye universitetet og NMBU er et av universitetene med en stor, uforklart andel av bevilgningen.

- OM har størst andel av bevilgningen knyttet til studieplasser og resultatutdeling i åpen ramme, dvs. utdanningsinsentiver og doktorgrader.
- UiO har størst andel av bevilgningen knyttet til rekrutteringsstillinger og resultater i lukket ramme, dvs. forskningsinsentiver.
- NMBU skiller seg mest ut ved at en mye større andel (19 %) av bevilgningen er uspesifisert. UiO og OM er på dette området mye mindre og ganske like med hhv. 1 % og 3 %.
- Ellers ser vi at UiO bruker 5 % av sin bevilgning på museumsformål, noe de andre to institusjonene ikke har.

Avslutning

Farene ved å sammenlikne er alltid knyttet til utfordringer omkring sammenliknbarhet. UH-sektoren i Norge er heterogen, men ved å korrigere for strukturelle forskjeller og studieprogramportefølje, blir sammenliknbarheten større. Det mest slående er da *likheten* i ressurstildelingen til norske universiteter og høyskoler. Noen forskjeller finnes – og noen av disse forklares best med geografisk lokalisering, ulikt eierskap til bygninger, historien knyttet til doktorgradsrett og ulike tradisjoner mht. utdanning og forskning. Det som for noen framstår som en «sort boks» full av urettferdighet i finansieringen av sektoren, kan mer troverdig omtales som ulike prioriteringer innad i institusjonene selv.

Det bringes ofte fram i diskusjonen om finansiering av UH-sektoren at de nye universitetene og høyskolene er dårligere finansiert enn de gamle universitetene. Men tar man hensyn til ulikheter i oppgaver/ansvar, er institusjonene i UH-sektoren ganske likeverdig finansiert. Et lite forbehold kan sikkert være på sin plass: Det er slett ikke utenkelig at funnene vi her har beskrevet, kan nyanseres eller beskrives bedre. Vi vil imidlertid tro at notatet kan være av interesse som grunnlag for meninger om finansieringssystemets fortreffelighet, eventuelt mangel på det. Det er ellers et hovedpoeng at både studieplasser, rekrutteringsstillinger og resultatelementene har samme pris uavhengig av institusjonstype eller når den ene eller andre institusjonen ble universitet. Og da bygningene til de gamle høyskolene ble innlemmet i Statsbyggs portefølje på 1990-tallet, fikk disse institusjonene også kompensert de økte husleieutgiftene – en kompensasjon som breddeuniversitetene naturligvis aldri har bedt om eller fått.

Det er tvilsomt om det er noe å hente på å spesifisere grunnlaget for bevilgningene i UH-sektoren mer enn det som allerede er gjort. (Et mulig unntak kan være å gjeninnføre tallet på studieplasser finansiert i basis.) Større grad av spesifisering har potensielt både fordeler og ulemper: Graden av gjennomsiktighet kan økes, men handlingsrommet internt ved institusjonene kan bli mindre. Handlingsrommet, eller frihetsgradene, til den enkelte institusjon var da også begrunnelsen for at KD i presentasjonen av finansieringssystemet i 2002, skrev: «*Eit av hovudsiktemåla med Kvalitetsreforma er å gi institusjonane større fridom til å velje verkemiddel for å oppnå betre kvalitet. Fridom til å disponere over eigne budsjettmidlar utan unødige bindingar er ein viktig føresetnad i denne samanhengen. Departementet legg derfor opp til at basiskomponenten skal løyvast som ei ramme utan nærmare spesifisering.*»⁵ Om UH-sektorens heterogene institusjoner er best tjent med et mer gjennomsiktig finansieringssystem som samtidig fører til større bindinger i *disponeringen* av midlene, er på denne bakgrunn ikke opplagt. Innføringen av utviklingsavtaler understreker behovet for motsatt retning.

En siste kommentar: Når man bruker uttrykket «uspesifisert andel» av bevilgningen, må man ikke forledes til å tro at denne delen ikke er viktig. Tvert imot: Selv om anvendelsen av de samlede ressursene har strategiske implikasjoner, vil uforklarte deler av rammen kunne gi institusjonene et utvidet strategisk handlingsrom. Den «uspesifiserte andelen» av bevilgningen er det som tydeligst sikrer institusjonenes autonomi som selvstendige strategiske aktører.

⁵ St.prp. nr.1 (2001-2002) fra KUF, side 158.

Vedlegg

I dette vedlegget har vi tatt inn data som denne gjennomgangen bygger på. Regnearket stilles naturligvis til rådighet for den som måtte være interessert i sjekke datagrunnlaget nøyer.

	Studieplasser		Rekr.still. Antall	Museer Beløp	Bygninger Beløp	Basis	SPE		Kandidat/Utveksling		Utdanning	Dr.grader Beløp	Åpen ramme	Ppo Beløp	EU Beløp	NFR Beløp	BOA Beløp	Lukket ramme	Forskning	Resultater	Bevilgning	Uspesifisert
	Antall	Vekt					Beløp	Beløp	Beløp	Beløp												
AHO	277	3,00	52.145	17	21.587	119.085	55.126	11.727	917	67.770	3.880	71.650	0	0	0	0	0	0	3.880	71.650	185.352	-5.383
HINN	4.588	1,28	368.854	63	79.997	677.681	344.448	73.435	4.841	422.724	3.802	426.526	9.172	1.353	1.889	12.444	24.858	28.660	28.660	451.384	1.134.438	5.373
HIM	1.326	1,19	99.075	19	24.126	156.800	60.508	11.745	1.118	73.371	2.017	75.388	2.516	525	296	668	4.005	6.022	6.022	79.393	242.471	6.278
HIØ	3.030	1,28	243.862	19	24.126	405.339	166.841	34.478	1.602	202.921	621	203.542	4.155	1.563	729	3.043	9.490	10.111	10.111	213.032	674.300	55.929
HIVO	1.744	1,27	138.857	18	22.856	215.451	101.169	17.314	2.745	121.228	155	121.383	2.564	273	231	2.191	5.259	5.414	5.414	126.642	360.807	18.714
HVL	9.346	1,31	765.410	94	119.361	1.287.764	460.920	107.402	6.700	575.022	931	575.953	13.480	2.864	4.467	12.058	32.869	33.800	33.800	608.822	1.996.909	100.323
NU	5.714	1,29	461.931	119	151.106	882.512	291.891	63.112	2.534	357.537	6.052	363.589	9.034	3.647	2.464	10.176	25.321	31.373	31.373	388.910	1.402.484	131.062
NHH	2.063	1,29	167.011	70	88.886	328.924	113.741	38.375	10.295	162.411	4.655	167.066	7.286	1.340	2.469	13.838	18.493	18.493	18.493	180.904	479.409	-30.419
NIH	490	1,31	40.354	33	41.903	99.672	32.982	9.511	1.313	43.806	4.733	48.539	6.568	2.525	77	3.111	12.281	17.014	17.014	60.820	208.252	47.760
NMBU	2.573	1,86	299.824	165	209.517	598.626	251.083	74.862	4.856	330.801	35.691	366.492	25.392	27.254	22.859	16.289	91.794	127.485	127.485	458.286	1.305.608	248.696
NTNU	22.601	1,49	2.112.295	787	999.333	3.969.625	1.368.376	353.746	30.910	1.753.032	140.515	1.893.547	122.225	163.077	97.953	80.931	464.186	604.701	604.701	2.357.733	6.716.228	388.870
OM	11.146	1,32	926.467	93	118.091	1.552.716	588.849	136.277	7.540	732.666	7.138	739.804	22.641	16.184	8.974	19.900	67.699	74.837	74.837	807.503	2.449.494	89.275
SH	85	1,31	6.974	8	10.158	39.430	4.882	603	82	5.567	0	5.567	0	0	0	0	0	0	0	77.595	287.600	45.293
UIA	5.854	1,30	477.510	145	184.121	886.364	360.406	81.859	7.859	450.124	10.164	460.288	18.885	10.576	4.877	10.712	45.050	55.214	55.214	8.024	94.284	46.830
UIB	9.150	1,65	945.741	577	732.675	2.318.678	670.249	159.130	20.379	849.758	86.901	936.659	74.164	97.238	42.509	29.090	243.001	329.902	329.902	1.179.660	3.607.774	109.436
UIO	16.629	1,58	1.647.850	947	1.202.501	3.778.757	924.523	255.529	26.435	1.206.487	191.259	1.397.746	151.456	148.234	91.632	50.323	441.645	632.904	632.904	1.839.391	5.688.113	69.965
UIS	5.877	1,38	510.161	191	242.532	1.068.899	341.750	82.806	5.989	430.545	19.010	449.555	24.062	11.416	5.705	9.624	50.807	69.817	69.817	500.362	1.622.194	52.933
USN	8.519	1,29	688.144	108	137.138	1.204.293	451.006	105.335	7.184	563.525	9.621	573.146	16.800	5.328	4.558	9.163	35.849	45.470	45.470	608.995	1.847.745	33.957
UIT	8.772	1,54	845.001	365	463.477	1.712.869	555.406	131.189	7.406	694.001	46.088	740.089	47.414	32.208	22.564	29.901	132.087	178.175	178.175	872.176	3.293.352	708.307
	120.206	1,44	10.874.656	3.856	4.896.349	21.468.195	7.203.470	1.762.827	151.102	9.117.399	576.725	9.694.124	558.342	525.929	314.761	303.464	1.702.496	2.279.221	2.279.221	11.396.620	35.080.251	2.215.436